

Set i Paris:

Ubehagelig erotik

LES LIAISONS DANGEREUSES. Prod.: Les Films Marceau 1959. Instr.: Roger Vadim. Manus.: Roger Vadim, Roger Vailland, Claude Brulé efter Choderlos de Laclos' roman. Foto: Marcel Grignon. Dekor.: Robert Guisgand. Medv.: Jeanne Moreau, Annette Vadim, Jeanne Valérie, Simone Renant, Gérard Philipe, J. L. Trintignant, Nicolas Vogel, Boris Vian.

Jean-Jacques Rousseau indledte med „La Nouvelle Heloise“ et felttog mod samtidens for-dærvede sæder og laster. Den franske artilleri-kaptajn Choderlos de Laclos fulgte i sin brev-roman „Les Liaisons Dangereuses“, 1782, dette initiativ op ved at give et skræmmende billede af libertineren Vicomte de Valmont og dennes veninde Marquise de Merteuil, der i breve til hinanden fortæller om deres udsvævende liv. Bogen blev dengang anset for at være dristig og blev mod forfatterens mening lidt af en skandale. Man var forarget over Valmonts store evner som strateg på forførelsens område.

Nu har Roger Vadim brugt denne bog som grundlag for sin sidste film „De farlige forbindelser“, et par dage efter premieren med til-føjelsen „1960“, efter en hidsig kampagne i Frankrig, hvor også denne var lige ved at blive en skandale og således straks kom til at ligne sit ophav på dette punkt. Af forståelige grunde

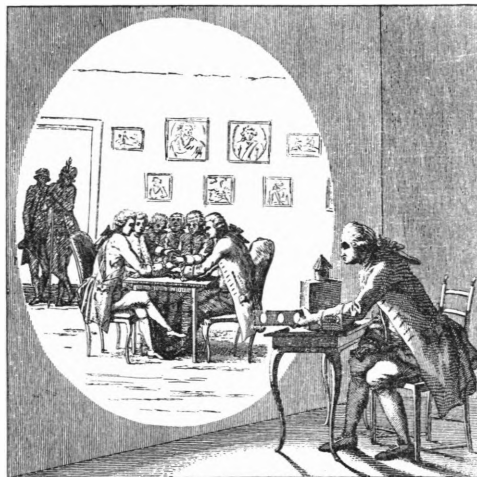
måtte denne bog interessere Vadim, når man tænker tilbage på hans tidligere film. I et interview med Vadim og drejebogsforfatteren, goncourtpristageren Roger Vailland, der i øvrigt har skrevet en bog om Laclos, udtalte Vadim, at han med denne film ønskede at fjerne den mystik, der endnu kunne herske omkring det seksuelle spørgsmål. Han er således her på linje med Laclos, som ønskede at vise, at den naturlige væremåde var den bedste. Efter at Vailland i samme interview havde udtalt, at netop „De farlige forbindelser“ er velegnet til overførelse til film, idet bogen ikke giver analyser af personernes psyke, men kun beskriver kendsgerningerne, gik man med en vis tillid ind for at se filmen. For så vidt er alting godt, men det må siges at være en fejl at lægge handlingen i filmen frem til vor tid og så samtidig følge handlingen i bogen ret nøje, dog med en væsentlig forskel. Det, der er problemet hos Laclos, libertinerens udskjelser, er ikke noget problem i dag, da han ikke eksisterer som norm og kun har kuriositetens interesse.

Vailland har forsøgt at råde bod herpå ved at lade personerne tale et udsøgt klassisk fransk, men det virker mod sin hensigt ikke at lade moderne mennesker tale et samtidigt sprog.

„De farlige forbindelser“ er kendt af alle, men læst af få, og det vil således her være på sin plads at gengive i det mindste filmens handling.

LATERNA MAGICA V

For at tilstræbe en perspektivisk virkning lader Clemens denne gang billedet fremstå som en oval. Også magikerens stilling er ny, idet han er anbragt siddende på skrå i højre forgrund. Lysbilledet forestiller et møde i det hemmelige statsråd, og man ser dets medlemmer optaget af den kendte børneleg, der hedder „trække handsker“ og går ud på, at man i en uendelighed lægger den ene hånd oven på den anden. I baggrunden til venstre står som tilskuere en lakaj og en løber, der støtter sig til en stok. Billedet skal opfattes som en satire over statsrådets uvirksomhed eller såkaldte „utrættelige“ arbejde. (M. E.).

J. J. J.

Wibbenhavns Skulptur